

Krieger: Jeg anseer det for aldeles naturligt, at den ærede Konseilspræsident ikke her og ikke for Tiden kan gaae ind paa den nyere Udvikling af sin Politikk. Det finder jeg ganske naturligt, men det har han jo heller ikke gjort. Han har jo aldeles ikke sagt os Noget; paa et hvilket som helst Punkt, kunde jeg sige, af hans Foredrag har han ikke sagt os det Mindste, som vi jo vidste forud. Var der noget Punkt, hvor der kunde være Tvivl, have vi jo Intet faaet at vide; det ligger ganske i Forholdets Natur; jeg behreder ikke den ærede Konseilspræsident dette, men det er aldeles indlysende, at det var saa. I hvad han sagde om Forhandlingerne af 1851 og 1852, sagde han aldeles Intet; thi han sagde ikke, hvilke Forpligtelser han meente, at der efter dem paalaa Regjeringen. En nærmere Udvikling af Regjeringens Politikk finder jeg det, som sagt, aldeles i sin Orden, at han ikke har indladt sig paa her, men han udtalte ikke det, hvorpaa det alene kommer an, dersom han havde villet sige Noget i dette Dreblik. At ogsaa Preussen, Østerrig og det tydske Forbund have paataget sig Forpligtelser, er jo aldeles evident, men det er ogsaa ganske vist, at dersom de dengang have forpligtet sig til at erkjende Noget, som allerede forud bestod, vilde dette forud Bestaaende fremdeles gjælde, selv om deres Forpligtelser ikke hvilede paa Grundlag af disse Forhandlinger, og hvad den sidste Deel af den ærede Konseilspræsidents Ytringer angaaer, udtalte han ganske vist, hvad der med Nødvendighed laa i Forholdets Natur, at det var Krig, naar en fremmed Magt sender sine Tropper ind paa det danske Omraade — derom kan dog vel Ingen tvivle — men hvis der var Noget, hvorom der kunde være Noget at sige, var det ikke derom, men det var, om Regjeringen blev fristet til at gjøre Noget for at forhindre denne Krig, og med hvilken Kraft den ærede Konseilspræsident vilde tilbagevise en saadan Fristelse. At den ærede Minister ikke her indlod sig derpaa, forstaaer jeg, men det bør siges, at det er forstaaet, at der ikke er sagt et eneste Ord derom.

Konseilspræsidenten: Jeg har udtalt mig bestemt om de Spørgsmaal, der forelaae;

det er en Selvfølge, at om Spørgsmaal, som ikke foreligger, anseer jeg det for unødvendigt at høre mig. Jeg troer, at netop et af de Spørgsmaal, som foreligger, og det brændende Spørgsmaal, er, hvorledes Regjeringen stiller sig lige overfor Overenskomstene fra 1851—52. Det er jo ganske naturligt, at det, jeg siger, maaskee ikke er den ærede Rigsdagsmand noget Nyt; det er meget muligt, at han i sin Opfattelse i saa Henseende gaaer ud fra Kjendskab til min politiske Anskuelse i det Hele taget. Jeg troer overhovedet, at naar man vilde stille det Forlangende, at man skulde sige noget Nyt, vilde maaskee de Færreste af os være i det Tilfælde, at de kunde tilfredsstille et saadant Forlangende. Selv i den ærede Rigsdagsmands Ytringer forekom der mig ikke at være noget Nyt; de stemte godt overens med, hvad han ofte har udtalt, og hvad jeg sagde, stemte godt overens med, hvad jeg ofte har udtalt. Det gaaer jo i det politiske Liv saaledes, at det ikke navnlig gjælder om noget Nyt, og det har tilfredsstillet mig, at hvad jeg har udtalt, i den Grad er i Overensstemmelse med mine tidligere Udtalelser, at det lyder som Velbekjendt, og paa ingen Maade som noget Nyt eller Overraskende.

Madvig: Jeg vil dog tilføje et Ord i samme Retning som min ærede Sidemand til Højre (Krieger). Jeg troer ikke, at han forlangte, at der skulde siges os noget Nyt, men han gjorde opmærksom paa, at der ikke var sagt os Noget om Regjeringens Valg, imellem de gamle og bekjendte Spørgsmaal. Jeg forlanger heller ikke dette Svar, men vi skulde gjøre os det klart, hvad der ligger for, og hvad der ikke ligger for, hvad der er svaret, og hvad der ikke er svaret. Der er sagt, hvorfor en Krig føres, naar Krigen er begyndt. Ja, saa føres den for at faae Fjenden ud af det danske Rige, nærmest ud af Slesvig, hvor han er kommen ind; men det Spørgsmaal er ikke besvaret, — og jeg forlanger det ikke besvaret — under hvilke Forudsætninger begynder Krigen, under hvilke Forudsætninger lade vi det komme der til, at Fjenden enten kommer ind i Slesvig eller dog med Magt forsøger paa at komme derind? Det er to Spørgsmaal,